

nr. 76 / 7 - 20 iunie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Război și pace

pr. paroh Mihai Gojgar

Crina este o femeie de 32 de ani, căsătorită cu un bărbat muncitor, serios, dar care nu înțelege, nu simte și nu oferă din timpul său Bisericii. Crina are evlavie și și-ar dori să participe mai des la slujbe, să vină împreună cu soțul ei, să se spovedească și să se împărtășească. El doar o tolerează și îi scuză plecările ei matinale de duminică, considerându-le un compromis pentru liniștea familiei. Desigur că o iubește, cum să nu o iubească?, de asta îi și trece cu vederea efuziunea unei evlavii de neînțeles pentru o minte luminată din secolul XXI. Tânăra, dornică să fie în rânduală, să respecte normele impuse de pravila ortodoxă și conștiința ei, regretă că nu vine mai des la slujbe, că soțul nu are pe tăblia patului decât cărți de fizică și cosmologie atee și că pelerinajele nu sunt în planul de vacanțe în următorii cinci ani. Sau cincizeci de ani. Dar totul merge bine între ei și lipsa lui Dumnezeu nu se simte într-un mod acut. Da, mai sunt diferențe de opinie în privința modului de creștere a copiilor, a eventualei educații religioase ori a modului în care este proiectată viața, dar relația merge foarte bine. Și nu crede că ar trebui să îl bată la cap, să îi aducă aminte sau să ceară prea mult teren în relația cu Dumnezeu. O liturghie pe lună și o spovedanie la șase luni par suficiente.

Am prezentat o ficțiune. Reflectând, însă, la problematica expusă, îmi dau seama că în locul Crinei pot fi multe alte persoane. Și poate vă veți regăsi și dumneavoastră aici.

În Evanghelia Duminicii I după Rusalii (Matei X, 32-35, 37-38 și XIX, 27-30), Mântuitorul le spune ucenicilor Săi: *Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa* (v. 34-35). Un text dificil și intrigant pentru mulți. Pentru asta a venit Iisus pe pământ? Să despartă? „Nu întotdeauna este bună unirea, ci uneori și despărțirea este bună. Iar „sabie” este cuvântul credinței, care ne taie pe noi de

la dragostea prietenilor noștri și a rudeniilor, dacă aceștia ne împiedică de la buna-cinstire de Dumnezeu. Că nu ne îndeamnă să ne despărțim de aceștia fără pricină, ci numai atunci când nu se unesc cu noi [în credință] iar, mai vârtos, atunci când ne împiedică de la credință” (Sfântul Teofilact, Arhiepiscopul Bulgariei – Tâlcuirea Sfintei Evanghelii de la Matei). Bineînțeles că nu se recomandă separarea a doi soți. Observați și faptul că Mântuitorul nu a pomenit în lista *separabililor* bărbatul și femeia cununați, ci celelalte relații foarte apropiate: fiu-tată, fiică-mamă, noră-soacră.

Vă rog, ignorați realitatea ultimului tandem; spiritualitatea populară a consemnat variat furtunoasa relație dintre cele două.

Ne-unirea în credință aduce daune mari unei relații. Și vă rog să extrapolați spre orice domeniu al vieții; neîmpărtășirea acelorași crezuri fundamentale duce la ruina unei legături. Fără îndoială, Crina nu resimte acum această lipsă. Magnetismul a două firi se întreține permanent din adâncurile ființei lor. Iar dacă apropierea nu se cere din interior, din profunzime, se constată absența fenomenului magnetic și concretul întâlnirii a două corpuri într-un mod accidental sau nepotrivit.

Mai este și o miză pe care nu trebuie să o ignorăm. De ce nu ar reuși Crina să își creștineze soțul? Fără doar și poate, lucrul nu ține de imposibil. Dumnezeu poate face această minune. Doar că... minunile vin în viața celor care își doresc, care își propun, care ținesc spre ceva. Dumnezeu plinește neputințele, dar nu înlocuiește mințile. Crina și toți cei în aceeași situație, ar fi bine să-și propună măcar unirea de credință, de principii.

Invit la folosirea timpului nostru în acord cu adâncurile ființei noastre, alături de oameni care ne împărtășesc chemările ontologice, și nu doar gusturile pentru bere și muzică. Ele pot fi o consecință a unei spiritualități asemănătoare, dar și o confuzie regretabilă și dăunătoare pe termen lung. S-ar putea să fie grea despărțirea, groaznică; cine dorește războiul? Dar la război se ajunge din nepotrivire și după război ar trebui să urmeze pacea.

(continuare pe pagina 2)

„Fiindcă aceasta înseamnă a da pacea, a tăia partea care strică pe cealaltă și de a separa ceea ce putea produce dezbinarea. Așa se poate împăca cerul cu pământul. Un medic a dat sănătate trupului care este în pace, tăind unul din mădulele care este imposibil de vindecat. (...) Pacea nu este întodeauna un bine, fiindcă hoții și destrăbălații au pace între ei. Dar acest război de care vorbește Iisus Hristos nu vine de la Dumnezeu, ci din răutatea oamenilor. El dorea ca ei să fie legați toți împreună prin același duh de evlavie; dar fiindcă ei se împart unii împotriva altora, aceste împărțiri vor da naștere la războaie. Atunci când spune aceste cuvinte: „Să nu socotiți că am venit să

aduc pace pe pământ” El le zice pentru a-i mângâia pe apostolii săi, ca și cum le-ar zice: Nu credeți că voi veți fi cauza tuturor acestor împărțiri. Acestea prin porunca și prin voința Mea trebuie să sosească; fiindcă Eu știu care va fi atunci starea oamenilor. Nu vă tulburați atunci deloc, ca și cum vi s-ar întâmpla lucruri care n-au fost prezise; Eu Însuși le vreau: eu vă asigur că am venit să „aduc război pe pământ”. Astfel nu vă mirați că tot pământul se înarmează și se ridică împotriva voastră. Când prin aceste lupte, ceea ce este stricat se va tăia în lume, cerul se va împăca cu pământul” (Sfântul Ioan Gură de Aur – Comentariu la Evanghelia după Matei).

BIBLIOTECA BISERICII SFÂNTUL DUMITRU-POȘTĂ

Silviu-Constantin Nedelcu

Biblioteca Bisericii Sfântul Dumitru-Poștă are un trecut foarte interesant și de luat în seamă, care parcă a fost neglijat în mod intenționat atâta amar de vreme, trecut ce se pierde în negura istoriei.

Astfel, mi-am propus să scriu câte ceva despre acest subiect deoarece, atunci când am dat peste comoara care zăcea îmbăscită de praful uitării și al timpului care, parcă se oprișe în loc la Biserica aceasta smerită pe care am descoperit-o în centrul vechi al orașului ciobanului Bucur, m-am gândit totuși să o împărtășesc cui va voi, fiindcă ce bucurie este aceea dacă ea nu este împărtășită cuiva.

Dar să revin de unde am plecat. În urmă cu câteva luni, atunci când Domnul m-a adus aici, curiozitatea-mi nestăvilită m-a îndemnat să scormonesc în istoria Bisericii Sf. Dumitru-Poștă, să văd dacă aflu ceva deosebit, și nu puține lucruri am găsit.

Așa am dat peste un dosar de format A3 cu nr. 342 cuprinzând „clasificarea și catalogarea bunurilor mobile și imobile la data de 1 noiembrie 1969 al Bisericii Sf. Dumitru-Poștă”. L-am cercetat asemenea unui arheolog german care a descoperit cine știe ce sarcofag al vreunui faraon egiptean nedescoperit până atunci în Valea Regilor. Nu am descoperit niciun

faraon sau vreun artefact vechi de mii de ani dar în schimb am găsit la pagina 11 cărțile din bibliotecă, sau ce a mai rămas din ea în urma intemperiei vremii. Astfel am găsit 43 de cărți, cea mai veche fiind o Psaltire în limba greacă datând din anul 1800, iar cea mai „tânără” fiind un Acatist legat în carton și pânză, tipărit la Tipografia Cărților Bisericești în anul 1897. Mai răsfoiesc câteva pagini și, la pagina 22 este trecută „Lista de inventariere nr. 7 a cărților, manuscriselor și documentelor istorice sau literare la data de 1 noiembrie 1969”. În continuare scrie cu litere bătute la mașina de scris următorul lucru „Cărți de bibliotecă. Ediția a III-a”. Această a doua listă cuprinde un număr de 76 de cărți teologice, mai multe numere ale revistelor bisericești (Biserica Ortodoxă Română, Glasul Bisericii, Ortodoxia și Studii Teologice) și 14 cărți cu conținut laic, ultima fiind Cartea de aur a bisericii.

Dosarul se încheie cu un proces verbal semnat de parohul de atunci, Preot Gheorghe Popescu-Argeș, și de comisia respectivă desemnată pentru inventarierea bunurilor bisericii.

Despre comorile din biblioteca Bisericii Sf. Dumitru-Poștă vom vorbi în numerele viitoare.

INVITAȚIE LA IEȘIRE ÎN NATURĂ

Radu Ciprian Basuc

Am bucuria să vă invit sâmbătă, 20 iunie, ora 10.30, la o ieșire în natură, lângă București, în parcul Edenland din Balotești – www.edenland.ro. Ne vom putea relaxa în mijlocul pădurii și vom beneficia de posibilitățile de petrecere a timpului pe care le pune la dispoziție acest parc. Atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari, există o gamă largă de activități: tir cu arcul, închirieri biciclete, promenade, cățărare alpin, tiroliana, ping-pong, picnic, loc de joacă pentru copii ș.a.m.d.

Intrarea în spațiul amenajat este liberă iar tarifele pentru fiecare activitate le veți găsi accesând următorul link :<http://www.edenland.ro/tarife>. Propun ca fiecare să-și aducă un mic pachet cu mâncare. Ne vom organiza astfel:

Plecure: sâmbătă, 20.06.2015, ora 10:00, de la biserica Sf. Dumitru.

Destinație: Edenland park, Strada Cantonului- Balotești (<http://www.edenland.ro/contact/>)

Deplasare: cu mașinile personale. Cei care se oferă, sunt rugați să anunțe pentru a putea asigura și deplasarea neposesorilor de mașini. Timp de deplasare / distanță : aproximativ 30 minute / 23 km

Confirmare participare: până în data de 18.06.2015. Pentru mai multe informații cât și pentru înscriere (persoană și mașină), vă rog să-mi scrieți pe adresa: rcbasuc@gmail.com; tel: 0730617497 sau completați formularul de înscriere pe care-l veți găsi la pangar.

Vă aștept cu drag!

Monica Damian

De multe ori Dumnezeu îngăduie diferite încercări și ispite în viața noastră, întrucât „pașaportul spre rai are neapărată nevoie de viza încercărilor”, așa cum afirma Cuviosul Paisie Aghioritul. În necazuri cerem ajutor sfinților, căci ei se roagă pentru noi și rugăciunea lor este primită de Dumnezeu. Însă, de cele mai multe ori, nu conștientizăm ajutorul sfinților; considerăm depășirea ispitelor ca fiind lucru firesc.

Unul dintre sfinții grabnic ajutători și pe care îi prăznuim în această lună (19 iunie) este Sfântul Iuda, ruda Domnului, a cărui icoană – singura din București – se află în Biserica Sfântul Dumitru Poștă, un loc cald și primitor, unde oamenii suferinzi își găsesc liniștea sufletească și alinare pentru durerile lor.

Din Viețile Sfinților aflăm că Sfântul Iuda a fost unul din cei doisprezece Sfinți Apostoli ai lui Hristos, născut în Nazaretul Galileii, fiul lui Iosif, logodnicul Preacuratei Fecioare Maria, și al Salomeei.

Sfântul Matei Evanghelistul îl numește Levi, care se tâlcuiește „împreunat” sau „din inimă” sau „ca un leu”, întrucât a stat lângă Hristos cu dragoste din inimă și ca un leu s-a nevoit cu bărbăție pentru El. Mărturisind pe Hristos și hrănind din învățăturile sale apostolești ca prin niște sâni de lapte pe cei ce erau prunci în credință, Sfântul Iuda a fost numit și Tadeu a cărui tâlcuire sunt: „lăudător”, „mărturisitor” sau „sânii laptelui”. În Faptele Apostolilor este numit Sfântul Iuda Varsava, adică „fiul întoarcerii”, întrucât s-a întors la El prin pocăință, cu credință și cu dragoste.

Din Rugăciunea către Sfântul Iuda reiese că este ocrotitorul celor aflați în „pragul disperării”: *Tu ai dobândit de la Dumnezeu darul de a ajuta îndeosebi pe aceia care au pierdut orice speranță și se află în pragul disperării.*

Mărturisesc că și eu mă număr printre cei care au primit ajutor de Sfântul Iuda Tadeu. Trecând printr-o perioadă destul de dificilă, am început să mă rog și Sfântului cu toată speranța și încrederea, să mă ajute și să-mi dea putere să depășesc încercările

vieții. Sfântul este lângă noi și nu ne cere decât credință și rugăciune, după îndemnul Mântuitorului: „Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, le veți și primi” (Matei, 21, 22). Cel care se roagă Sfântului Iuda, „puternic în minuni, credincios și grabnic ajutător”, simte o bucurie și o pace în suflet.

Propovăduind pe Hristos în multe țări și întorcând pe mulți de la înșelăciunea idolească la Hristos, Sfântul Iuda îi tămăduiește pe cei care i se roagă, așa cum subliniază și condacul Sfântului: *„Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat și stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învățându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai și fost preamărit și ai primit harul vindecării, ca să vindec neputințele celor ce aleargă către tine, Apostole Iuda într-o tot lăudate”.*

Vă îndemn să cereți ajutorul Sfântului Iuda în orice încercare pe care o aveți.

Suntem recunoscători tuturor celor care au ales să direcționeze către Biserica

Sf. Dumitru Poștă, 2% din impozitul pe venit aferent anului 2014.

Ne dorim să rămânem uniți în acțiunea de colectare a fondurilor dedicate comunității și consolidării bisericii și ne bucurăm că, de la an la an, sunt tot mai mulți cei care ni se alătură.

Vă mulțumim!

diac. Bogdan Bădiță

De câțiva ani biserica Sf. Dumitru, monument istoric, a intrat într-un proces de restaurare. Alături de consolidarea lăcașului, refacerea gardului, schimbarea tuturor instalațiilor se cere imperios și restaurarea picturii murale.

Când intru pentru prima dată într-o biserică, mă uit la sfinții înfățișați pe pereții acesteia. Privirea îndreptată către catapeteasmă, către veșmintele preoților sau către cetele de sfinți pictați pe pereți, mă ajută mult în a mă ruga atât în cadrul sfintelor slujbe, cât și în afara lor, adică ori de câte ori intru într-o biserică și doresc să fac o scurtă rugăciune sau să citesc un acatist.

Pentru că în aproximativ șase luni, după aprecierile proiectanților, se va începe restaurarea picturii, cu binecuvântarea părintelui paroh, vom organiza o colectă pentru acest demers. Cei aproximativ 1200 metri de pictură nu sunt o sarcină ușoară. Restaurarea unui metru de pictură murală costă 200 de euro.

Îmi amintesc cu câtă bucurie bunicii mei încurajau această practică. Nu era sfințire de biserică în zona Neamțului unde bunicii să nu participe. De multe ori mă luau cu ei și după ce intram în biserică, îmi arătau „sfântul lor”, sau „sfântul pictat de ei”, adică sfântul la a cărui pictură contribuiseră. După ce am intrat la seminar, am mers împreună cu bunicul într-o biserică unde el donase niște fier pentru casa praznicală. Și mi-a arătat un sfânt. L-am recunoscut imediat pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie. Părintele mi-a spus că acela a fost pictat cu banii bunicului meu. În drum spre casă, bunicul mi-a spus că el crede că și sfinții „pictați de el” în diferite biserici au contribuit la decizia și la reușita mea de a intra la seminar; că sfinții ne ajută foarte mult în timpul vieții, mijlocind pentru noi.

El credea foarte mult în această practică și se bucura pentru fiecare lăcaș pe care îl ajuta, mai mult sau mai puțin. Cu ajutorul dumneavoastră, sunt sigur că vom reuși să dăm o nouă și frumoasă expresie picturii, ea, ajutându-ne să trăim mai profund tainele lui Dumnezeu.

Cei care contribuie la restaurarea picturii murale, vor apărea menționați în rândul ctitorilor, numele lor fiind scrise în albumul cu istoria bisericii, care se va publica la sfârșitul lucrărilor.

Nădărdum în ajutorul Domnului și cred că vom reuși să ducem la bun sfârșit această frumoasă și nobilă lucrare.

TEME CATEHETICE DIN PERIOADA 08 - 22.06.2015

8 Iunie – POSTUL SF. AP. PETRU ȘI PAVEL
(DIALOGUL CELOR DOI)

15 Iunie – SFÂNTUL IUDA TADEUL

22 Iunie – SFÂNTUL IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Poptean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar: eprintare.ro

Adresa (punct de lucru): Strada Corvinilor nr. 5,
parter sector 6, București

ISSN 2393 – 4859 / ISSN-L 2393 – 4859

Biserica Sf. Dumitru – Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.